

missionen ikke har sendt mig anden Meddelelse derom end et Brev, hvoraf fremgaar, at Sukkerfabrikkernes Direktør ligesom andre Forretningsmænd har haft en Forhandling med Kommissionen og fremsstillet sit Syn paa Sagen. Det synes, som om Kommissionen enstemmigt har bifaldet hans Opfattelse. Jeg har, som sagt, ikke haft Lejlighed til før at beskæftige mig med Spørgsmaalet, men nu har jeg jo for saa vidt faaet en Anledning, og jeg skal gerne søge nærmere Oplysninger fra Kommissionen om dens Opfattelse.

Jeg antager, at jeg nu i Hovedsagen har omtalt de Spørgsmaal vedrørende Prisreguleringskommissionen, der er fremsatte, og jeg haaber, at det er lykkedes mig at bestyrke den Opfattelse, at der fra denne Kommission er udgaaet et betydeligt og nyttigt Arbejde, og at de Principper, hvorefter den har virket, ikke har været helt forkerte.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg skal begynde med at omtale de Bemærkninger, ærede Medlemmer har gjort om de særlige kirkelige Bevillinger paa Kultusministeriets Budget. Det ærede Medlem fra Skerni (Ovesen) og det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) har hævdet, at Kultusministeriets Budget af alle Ministeriernes Budgetter er det, som er blevet ramt haardest af den paa Grund af de ekstraordinære Forhold i Europa nødvendige Sparsommelighed, og navnlig blev det da fremhævet, at denne Sparsommelighed ganske særligt var gaaet ud over de Bevillinger, der gives i kirkelige Øjemed. Det blev af disse to ærede Medlemmer eller i hvert Fald af et af dem udtalt, at naar man havde faaet en Præst til Kultusminister, maatte man vente, at der paa dette Ministeriums Budget vistes en særlig Interesse for kirkelige Bevillinger, og jeg er enig med de ærede Medlemmer i, at det har de sikkert ogsaa Ret til at vente. Naar da de ærede Medlemmer paa- staar, at der er vist særlig Sparsommelighed paa dette Omraade, maa jeg svare, at de ikke har set rigtigt efter og i hvert Fald ikke foretaget nogen Sammenligning med de tilsvarende Beløb paa tidligere Aars Finanslove. De Bevillinger, det her særlig drejer sig om, de, der kan variere fra Aar til Aar, er for det første Bevillingerne til nye Kirker og Kirkers Drift, for det andet Bevillinger til Lønninger og Løn- tillæg til ny kirkelig Betjening. Det er nød- vendigt at tage dette andet med, idet ikke faa

af de nye Kirker kræver Tilskud ogsaa til nye Præstelønninger, Præstegaarde, Befordringsgodtgørelse og lignende. Disse to Bevillinger, altsaa Bevillingen til nye Kirker og Bevillingen til ny kirkelig Betjening — Lønninger og Lønforhøjelser —, findes paa Finanslovsforslaget paa Kultusministeriets Budget under Konto A. II. A. og B. Gaar vi et Par Aar tilbage i Tiden, f. Eks. til Finansloven for 1912—13, ser man, at disse Bevillinger i det Aar udgjorde 270,510 Kr. Det næste Finansaar, 1913—14, beløb de sig til 275,783 Kr. Der var altsaa en Stigning af godt 5,000 Kr. Paa Finansloven for 1914—15, den nu gældende, som indeholder det Budget, jeg første Gang fik vedtaget som Minister, udgør de to Bevillinger 297,284 Kr. Der var altsaa en Stigning fra de to tidligere nævnte Aar paa mellem 20,000 og 30,000 Kr. For dette Aars Vedkommende kan det da ingenlunde siges, at der ikke fra min Side er vist stor Interesse netop for disse Bevillinger, idet man neppe indenfor en længere Aarrække vil finde en saa stærk Stigning paa dette Omraade. Undersøger man endelig Bevillingerne paa det nu fremlagte Finanslovsforslag, viser det sig, at de udgør 276,592 Kr. Beløbet er altsaa ogsaa i Aar højere, end det var i de to næst foregaaende Aar. At man da i et Aar, hvor de alvorlige Forhold — jeg tænker jo ikke herved paa Krigsbegivenhederne, men paa de alvorlige Forhold, som vi sikkert i det kommende Aar kommer til at staa overfor med Hensyn til vor Økonomi —, efter hvad vi alle er enige om, gør det nødvendigt, at vi viser Sparsommelighed, paa disse Konti paa Kultusministeriets Budget har et Beløb, der, selv om der er nogen Nedsættelse fra det meget høje Beløb i Fjor, dog er højere end i de to næst foregaaende Aar, synes at vise, at de ærede Medlemmers Kritik af dette Forhold ikke er velgrundet. Det ærede Medlem fra Skern sammenlignede disse Bevillinger med Bevillingen til Aarhus Teater. Det forekommer mig, at man ikke helt kan sidestille de to Ting, da Bevillingen til Aarhus Teater er en løbende Bevilling eller en paa ny optagen Bevilling, idet Lovgivningsmagten mente, at man ikke alene skulde yde Tilskud, som det nu gøres, til Nationalscenen i København, men at det ogsaa, hvor man havde virkelig store og betydende Scener, vilde være rigtigt at yde et mindre Tilskud til Provin- sen, for at ikke disse Teatre skulde give et stort Underskud, som Aarhus Teater havde givet.